

Udvalget har med finansministeren drøftet mulighederne for at afløse opsparingspræmieringen med en varig og mere enkel ordning, der kan indgå som led i den almindelige skattelovgivning. Under disse drøftelser er der opnået enighed om at søge gennemført en ordning, hvorefter indskud på særlige konti i pengeinstitutter — „kapitalbindingskonti“ — kan fradrages i den skattepligtige indkomst inden for samme beløbsgrænse som præmier til kapitalforsikring og sygeforsikring m. v. Den enkelte skatteyder kan herefter selv afgøre, hvorledes han vil benytte sine fradragsmuligheder inden for den omtalte beløbsgrænse, der samtidig for familieforsørgeres vedkommende foreslås forhøjet til 1 000 kr., medens den gældende 600 kr.-grænse bevares for ikke-forsørgere. Dette har fundet udtryk i *ændringsforslag nr. 5*, der er stillet af finansministeren og tiltrådt af udvalget. Der har i udvalget været enighed om, at gennemførelsen af den lige nævnte ordning bør medføre, at opsparingspræmieringen i overensstemmelse med det foreliggende lovforslag af 12. december 1957 kun forlænges for en periode af et år, men derefter bortfalder. De nye regler må endvidere have til forudsætning, at fradraget for mindre renteindtægter kun får virkning for skatteåret 1959-60, og finansministeren har givet tilsagn om, at han vil stille forslag herom på den kommende ligningslov. For i videst muligt omfang at undgå, at de nye regler kommer til at virke samtidig med opsparingspræmieringen og reglerne om fradrag for mindre renteindtægter, foreslås det, at forhøjelsen af 600 kr.-fradraget og adgangen til at opnå fradrag for indskud på kapitalbindingskonti først får virkning fra og med skatteåret 1960-61. For det store flertal af skatteydere, der har kalenderåret som regnskabsår, betyder dette, at de i 1958 kan foretage indskud på præmieindskudskonti og opnå fradrag for mindre renteindtægter, medens de i 1959 kan foretage indskud på kapitalbindingskonti og opnå fradrag i den skattepligtige indkomst for disse indskud samt for kapitalforsikringspræmier m. v. inden for en beløbsgrænse på 1 000 kr. for familieforsørgere og 600 kr. for ikke-forsørgere.

De nærmere regler om de nævnte kapitalbindingskonti findes i *ændringsforslag nr. 21*,

der er stillet af finansministeren og tiltrådt af udvalget. Efter dette ændringsforslag indføres der i lovforslaget et afsnit II (de ny §§ 11-19) samt en ny § 20.

Kapitalbindingskonti kan oprettes i de samme pengeinstitutter, der modtager indskud på præmieopsparingskonti. Mindste indskud på en kapitalbindingskonto er 100 kr., og der kan højst indskydes 1 000 kr. årlig. Ved afgørelsen af, hvor meget den enkelte skatteyder vil indskyde, må han tage i betragtning, at indskud på disse konti kun kan fradrages inden for den i § 1, stk. 1 d, nævnte beløbsgrænse, der tillige gælder for udgifter til kapitalforsikring m. v. Når der er gået 5 år regnet fra udløbet af det regnskabsår, hvori indskuddet er foretaget, kan den skattepligtige hæve det foretagne indskud uden indkomstbeskatning. Hæves det foretagne indskud helt eller delvis i den nævnte periode, skal det hævdede beløb regnes i den skattepligtige indkomst for det regnskabsår, hvori udtrækket finder sted. Dette gælder, selv om den skattepligtige på grund af beløbsgrænsen ikke — eller ikke fuldt ud — har fået fradrag for indskuddet i det regnskabsår, hvori det blev foretaget.

Såfremt et indskud hæves i løbet af den foran nævnte 5 års periode, således at det skal indkomstbeskattes, kan der efter reglen i den ny § 15 ikke indrømmes fradrag for indskud, der foretages i samme regnskabsår. Denne bestemmelse har til formål at afskære en skatteyder fra at misbruge ordningen ved følgende fremgangsmåde:

Ved slutningen af et regnskabsår indsættes et beløb, som igen hæves i begyndelsen af det følgende regnskabsår. Ved slutningen af dette regnskabsår indsættes et tilsvarende beløb, som igen hæves i begyndelsen af det derefter følgende regnskabsår, og så fremdeles. Skatteyderen opnår på denne måde fradrag i det første regnskabsår for det indskudte beløb. I de følgende regnskabsår skal han indkomstbeskattes af de hævdede beløb, men kunne, hvis reglen i § 15 ikke fandtes, i realiteten undgå beskatning ved at fradrage de beløb, der indskydes ved hvert regnskabsårs slutning.

Indestændet på en kapitalbindingskonto skal efter den ny § 13 medregnes i kontohaverens skattepligtige formue, og tilskrevne renter skal indkomstbeskattes.

Efter den ny § 20 skal indskud i visse